

แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะวิชา: ศิลปะ (นาฏศิลป์) ระดับชั้น: ประถมศึกษาปีที่ ๖

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓: นาฏศิลป์และการละครสร้างสรรค์ เวลา: ๒ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ศ ๓.๑: เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด:

- ศ ๓.๑ ป.๖/๑: สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดง โดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์
- ศ ๓.๑ ป.๖/๒: ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย ๆ
- ศ ๓.๑ ป.๖/๓: แสดงนาฏศิลป์และละครง่าย ๆ
- ศ ๓.๑ ป.๖/๖: อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้ (K-P-A)

๑. **ด้านความรู้ (K):** อธิบายหลักการสื่อสารอารมณ์ผ่านการเคลื่อนไหว (Non-verbal Communication) และวิธีการเลือกใช้วัสดุเหลือใช้ในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบการแสดงได้
๒. **ด้านทักษะ/กระบวนการ (P):** แสดงท่าทางถ่ายทอดอารมณ์รัก กริ้ว และโศกเศร้าตามจังหวะได้ พร้อมทั้งสร้างสรรค์ละครสั้น ๕ นาที โดยใช้อุปกรณ์ที่ทำจากวัสดุเหลือใช้
๓. **ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A):** มีความมั่นใจในการแสดงออก และเห็นคุณค่าของการนำทักษะนาฏศิลป์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพในชีวิตจริง

๓. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์และการละครเป็นการสื่อสารผ่านร่างกายและอารมณ์ การเรียนรู้ที่จะถ่ายทอดความรู้สึกผ่านลีลาที่เหมาะสม พร้อมกับการแก้ปัญหาในการออกแบบอุปกรณ์การแสดงจากวัสดุรอบตัว จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และมีบุคลิกภาพที่ดี

๔. กิจกรรมการเรียนรู้ (Active Learning: GPAS ๕ Steps)

ชั่วโมงที่ ๑: พลังแห่งการเคลื่อนไหวและการออกแบบ

ขั้นที่ ๑: สังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

๑. ครูแสดงท่าทางแบบ "ไร้เสียง" (Mime) ให้นักเรียนทายอารมณ์ เช่น ดีใจ เสียใจ หรือโกรธ
๒. ใช้คำถามกระตุ้นความคิด: "ถ้านักเรียนต้องแสดงความรู้สึกโดยไม่ใช้คำพูด นักเรียนคิดว่าอวัยวะส่วนใดสื่อสารได้ดีที่สุด?"
๓. นักเรียนศึกษาวิธีการถ่ายทอดอารมณ์ (Emotion Triggers) จากใบความรู้ (รัก, กริ้ว, โศกเศร้า)

ขั้นที่ ๒: วิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๑. นักเรียนฝึกปฏิบัติการเคลื่อนไหวตามหน่วยที่ ๑ โดยเน้น "น้ำหนัก มือ และเท้า"
 - ๐ อารมณ์รัก: มือประสานหน้าอก สายตาอ่อนโยน
 - ๐ อารมณ์กริ้ว: กระตืบเท้าสั้นๆ ถูข้างหู จ้องเขม็ง
๒. ครูสาธิตและให้นักเรียนวิเคราะห์การใช้วัสดุเหลือใช้ (Eco-Friendly Props) เช่น การเปลี่ยนกระดาษลูกฟูกเป็นอาวุธ หรือเศษผ้าเป็นสไบ

ชั่วโมงที่ ๒: ละครสร้างสรรค์และการประยุกต์ใช้

ขั้นที่ ๓: ปฏิบัติและสรุปความรู้ (Applying and Constructing the Knowledge)

๑. แบ่งกลุ่มนักเรียน ๕-๖ คน ทำกิจกรรม "ละครสร้างสรรค์ ๕ นาที" ตามเงื่อนไข:
 - ๐ แสดงอย่างน้อย ๒ อารมณ์
 - ๐ ใช้อุปกรณ์จากวัสดุเหลือใช้อย่างน้อย ๑ ชิ้น
๒. แต่ละกลุ่มวางแผนและฝึกซ้อม พร้อมออกแบบเครื่องแต่งกายตามใบงานส่วนที่ ๔

ขั้นที่ ๔: สื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๑. แต่ละกลุ่มออกมาแสดงผลงานหน้าชั้นเรียน
๒. หลังจบการแสดง ให้ตัวแทนกลุ่มสรุปว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างไร (เช่น การรักษา มารยาทไทย หรือการเสริมสร้างความมั่นใจ)

ขั้นที่ ๕: ประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า (Self-Regulating)

๑. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการแสดงโดยใช้ Rubrics ในคู่มือ
๒. สรุปบทเรียน: นาฏศิลป์ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ (หลังตรง) และมารยาท (การไหว้ที่นุ่มนวล) ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

๕. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

๑. คู่มือการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์และละครสร้างสรรค์ ป.๖
๒. วัสดุอุปกรณ์: กระดาษลูกฟูก, ผ้าขาวม้า, พลาสติกเหลือใช้, สีทอง/เงิน

๓. ใบงานการออกแบบตัวละครและเครื่องแต่งกาย

๖. การวัดและประเมินผล

หัวข้อการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน
๑. การถ่ายทอดอารมณ์ (P)	สังเกตการแสดงละคร	แบบประเมิน Rubrics	ระดับพอใช้ขึ้นไป
๒. การออกแบบอุปกรณ์ (K/P)	ตรวจผลงานอุปกรณ์/ใบงาน	เกณฑ์การออกแบบ สร้างสรรค์	ระดับพอใช้ขึ้นไป
๓. การเชื่อมโยงชีวิตจริง (A)	การตอบคำถาม/สรุปท้ายบท	แบบสังเกตพฤติกรรม	ระดับพอใช้ขึ้นไป

ลงชื่อ: _____ (ผู้สอน)